Donderdag, 1 Maart 1838. No. 26.

VLISSINGSCHE COURANT

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 28 *February*. Heden wordt alhier de verjaardag van Z. K. H. Prins *Willem Frederik Karel* der Nederlanden, tweede Zoon des Konings, op de gebruikelijke wijze plegtig gevierd.

— Eervol is ontslagen, uit het vaste corps zee-officieren der marine, de luitenant ter zee der 2e klasse, *E. E. A. Hardy*.

— Van den Uithoorn wordt dd. 20 February het volgende gemeld:

Heden voormiddag, ten half elf ure, ontstond alhier, bij den winkelier *H. van Ringen*, een hevige brand, die weldra tot belendende huizen oversloeg. Door ijverig aangebragte hulp, zoo uit deze Gemeente, als uit de naburige plaatsen Mijdrecht en Nieuwer-Amstel, was men te half drie ure den brand meester, doch niet dan nadat de vuurwoede gemelde drie huizen, waarvan twee aan genoemden winkelier, en het derde aan den dorpsbode *Traa* toebehoorden, tot den grond gesloopt had. De bijzondere, lofwaardige ijver onzer eigene ingezetenen, en de zeer snel aangebragte hulp van buiten, hebben reeds dreigende en nog grootere onheilen verhoed.

De gebouwen zijn geheel, de winkelgoederen en meubelen slechts gedeeltelijk verzekerd.

— Wij vernemen uit Amersfoort, dat op den 17 Februarij jl., beide de beenen, het gevolg van door bevriezing veroorzaakte versterving dier deelen, van den aldaar in het huis van Arrest gedetineerden *Hendrik van den Geest*, oud 38 jaren, zijn geamputeerd geworden. De lijder moet, volgens zijne eigen verklaring, onbegrijpelijk weinig gedurende de kunstbewerking geleden hebben, hetwelk aan de naauwkeurig en met snelheid uitgevoerde operatie, door den Heer *G. L. Ridder*, Med. Doct. en Chirurgijn-Majoor van het corps rijdende artillerie, toegeschreven wordt.

— Uit Nijmegen wordt dd. 23 Februarij het volgende gemeld:

Ll. Woensdag werd, in het rijswaardenhout, aan de rivier de Waal, onder de gemeente Andelst, gevangen eene schoone witte Noordsche Zwaan, wegende ruim 30 halve Nederlandsche ponden, en hebbende eene vlugt van 2 el 50 duim. De tegenwoordige eigenaar daarvan is *G. Philipse*, op de Haven, alhier, die dezelve gaarne laat bezigtigen. Sedert zij gevangen werd, heeft zij veel van haren woesten aard verloren, zoo zelf, dat zij uit de hand van haren oppasser eet.

— Het *Journal de la Haye*, de aandacht vestigende op den uitval van het Parijsche dagblad *Journal des Débats*, wegens de groote gemakkelijkheid, waarmede, des begeerd, Fransche troepen langs een ijzeren spoorweg in België kunnen overgebragt worden, voegt daarbij de volgende aanteekening: » Wij kunnen bij de gemakkelijkheid van wapeningen, welke Frankrijk aan de zijde van Belgie geniet, en welke het *Journal des Débats* bloot legt, deze omstandigheid voegen, voor welker echtheid wij instaan; te weten dat het Fransch bewind te Charleroi een amunitie-magazijn, ter waarde van veertien millioen francs bezit. Een Fransch artillerie-officier neemt dit magazijn jaarlijks in oogenschouw."

AMSTERDAM, *den* 24 *February*. Wij vernemen dat op dit oogenblik bij den Raad van State aanhangig is de behandeling van een ontwerp van wet tot het van Gouvernements-rekening aanleggen van eenen spoorweg van Amsterdam naar Arnhem met eenen zijtak van Utrecht naar Rotterdam; alsmede een tweede ontwerp van wet tot droogmaking der Haarlemmermeer.

HEERENVEEN, *den* 21 *February*. In den nacht van 17 op 18 dezer is eene woning, staande aan den straatweg onder de gemeente Terband een prooi der vlammen geworden. De brand was eensklaps zoo geweldig, dat de man, vrouw en kinderen, ter naauwernood hun leven hebben kunnen redden; terwijl een kind van zes jaren, benevens een jongeling in de vlammen zijn omgekomen. De oorzaak van den brand kan niet met zekerheid worden opgegeven.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 22 *February*. Er wordt thans zeer veel gesproken van gevangennemingen, die in de onderscheiden wijken van Parijs hebben plaats gehad. Er schijnt een komplot op het punt van uit te breken te hebben gestaan; het groot aantal in beslag genomen wapens en amunitien doet vermoeden, dat de zaamgezworenen in groot getal waren.

— De politie is op het spoor van eene menigte heimelijke speelbankhuizen, die zich, na het sluiten der openbare, gevormd hebben. Men zegt, dat het getal dier verbodene speelbanken in dit oogenblik meer dan 200 bedraagt.

— De *Moniteur Parisien* verhaalt dat onlangs te Boulu, in het departement der Jura, een inwoner, die uit de kerk kwam, eenen wolf in zijn huis vond, die op geene andere wijze dan door den schoorsteen kon binnengedrongen zijn; hij had het geluk het ondier door een geweerschot te dooden. Ter verduidelijking van het voorval moet men weten, dat de woningen van dat gewest thans tot aan het dak in de sneeuw liggen begraven en de schoorsteenen lager en wijder zijn dan op andere deelen van Frankrijk.

— De Gezant van Denemarken, om een einde te maken aan de zwarigheden, welke de aartsbisschop van Parijs tegen zijn huwelijk met de Gravin *van Jeaimes* had opgeworpen, heeft zijn huwelijk te Bellevue doen vieren, welke plaats onder het bisdom van Versailles behoort. Het Protestantsche huwelijk is door den heer *Cuvier* en het Katholijke door den pastoor van Bellevue ingezegend.

— Uit Amiens schrijft men, dat te Gezaincourt elf huizen zijn afgebrand, met een honderdtal schapen, enz. De schade wordt op meer dan 60,000 fr. berekend.

— Men heeft naauwelijks eenige maanden rust gehad, of de onrust begint zoo hier als te Toulon. Alhier hebben gisteren en heden weder talrijke arrestatien plaats gehad van personen, die tot verbodene genootschappen behooren. Te Toulon hebben 600 werklieden den 16 en 17 dezer niet op de haven willen werken, en bedreigen de stad met een opstand. Sterke patrouilles doorkruisen de straten, en de troepen zijn dag en nacht in de wapenen.

— Uit Bona (Africa) hebben wij berigten tot den 2 Februarij. Den 20 Januarij was een konvooi naar Constantine gezonden, hetwelk er den 26n was aangekomen. Die stad werd door de Arabieren niet meer bezocht, de handel was te niet en er was gebrek aan levensmiddelen en hout. De Generaal *Negrier* zou eene vliegende colonne organiseren, om het land in alle rigtingen te doorloopen, schattingen te vorderen en de stammen te onderwerpen. Het Fransche kamp van Ghelma was in een Europeesch stadje veranderd, hetwelk met verschansingen omringd is.

— Men leest in een verslag van een ooggetuige der onderneming tegen Constantine, het volgende:

Ik heb in dit land meer dan eenen krijgstogt bijgewoond, en overal den heldenmoed en schitterende dapperheid van Frankrijks Afrikaansch leger bewonderd. Hier echter bereikte mijne bewondering den hoogsten trap; hier was alles vreeslijke ernst, en de dood voor de eersten der stormloopers bijna zeker. Toch was onder hen geen enkelen lafaard, geen enkelen, die met wankele schreden voorwaarts ging. De officieren, en vooral ook de onder-officieren, gaven het glansrijkste voorbeeld, en het aantal der van dezen in de bres gesneuvelden stond dan ook met dat der gevallene soldaten bijna gelijk. Die hooggedrevene verachting van het leven bij de Fransche krijgslieden, heeft voor mij altijd iets raadselachtigs gehad. Ik kan mij die bij eenen strijd voor diep ingewortelde denkbeelden voorstellen, als de opgewondenheid van den geest den mensch onverschillig jegens zijn ligchaam doet worden, en zelfs in den dwerg reuzenkrachten wekt; maar bij het onder de Franschen thans heerschende godsdienstige ongeloof, bij hun gemis van hoop op eenige andere onsterfelijkheid, dan die de roem verschaft, schijnt mij hunne vermetele dapperheid te loffelijker of onverklaarbaarder te zijn. Wie gelooft, dat al wat aan den mensch is, aan het gewormte ten prooi wordt, moest toch voor den dood sidderen, en zich aan het aardsche leven vastklemmen met alle magt. — Constantine had op het oogenblik van den storm nog ten minste 6000 gewapende verdedigers. De opgewondensten daarvan wierpen zich met den yatagan in de vuist in de bajonnetten der binnendringende Franschen. Maar doodsangst greep toch ook ten laatste deze opgewondene barbaren aan, in weerwil hunner vaste overtuiging, dat de kogel eens Christens hen dadelijk naar Mohammeds paradijs zond. Een heir van geestdrijvers sloeg voor een heir van Atheïsten op de vlugt.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 22 *February*. De Pruisische officieren, die den togt naar Constantine mede gemaakt hebben, zijn door den Koning der Franschen met het legioen van eer versierd geworden.

— Eene arme keukenmeid alhier heeft het geluk gehad den hoogsten prijs bij de jongste trekking der Darmstadter Loten, groot fl. 30,000, te winnen.

— Uit Berlijn wordt dd. 17 Februarij het volgende gemeld:

Er worden te Berlijn reeds allerlei toebereidselen gemaakt om in het aanstaande voorjaar den Keizer en de Keizerin van Rusland te ontvangen. Er zullen onder anderen groote militaire manoeuvres plaats hebben, waartoe ook een gedeelte van het in Pommeren staande tweede armeekorps zal worden ontboden.

— Het te Leipzig gevestigde hoofdkommité voor de nationale inschrijving ten behoeve der zeven Gottingsche hoogleeraren, heeft bereids, zegt men zeer aanzienlijke sommen bijeengebragt.

— Te Bonn heeft een voorval plaats gehad, hetwelk een bewijs levert hoever de woestheid gaan kan wanneer de hartstogten eenmaal opgewekt zijn. De glazenmaker *Boschemeyer*, van de Protestantsche geloofsbelijdenis, was met eene Katholijke vrouw gehuwd, en de uit dezen echt geboren kinderen zouden volgens overeenkomst Katholijk worden. Doch *Boschemeyer* liet, tegen den wil der moeder, zijne oudste dochter Protestantsch bevestigen, waartoe hij volgens de wet het regt had, daar deze den vader in dit opzigt een onvoorwaardelijk gezag over zijne kinderen toekent, ook wanneer hij als bruidegom iets anders mogt beloofd hebben. Dit gaf aanleiding tot vele huisselijke twisten, bij welke de kappellaan *P.* door zijne dweepzieke bemoeijingen eene gewigtige rol speelde. Hierdoor en door het ruime gebruik van wijn liet zich op zekeren dag *Boschemeyer* onbetamelijke uitdrukkingen jegens *P.* en den Aartsbisschop ontvallen. De drinkers, die met hem in de herberg zaten, hielden zich aanvankelijk rustig, doch spoedig gingen de lichten uit, allen vielen op *Boschemeyer* aan en sloegen hem zoo geweldig dat hij eenige dagen daarna ten gevolge der ondergane mishandelingen bezweek.

— De [illegible] regering heeft zich door veelvuldig voorgekomene gevallen, in welke ten gevolge van de te sterke bloedaftapping door middel van bloedzuigers de dood veroorzaakt werd, genoopt gevonden een naauwkeurig voorschrift publiek te maken, [illegible] Duitsche en wanneer Hongaarsche bloedzuigers [illegible] zijn. Proefnemingen hebben bewezen dat de kracht der laatsten tot die der eerste zich verhoudt als 2 tot 1.

— Te Kovasna liet eene vrouw in den avond van [illegible] hare 8 kinderen alleen te huis; deze veroorzaakten brand, en toen de ouders kwamen toesnellen vonden zij de ongelukkigen onder het ingestorte dakwerk dood en verbrand terug.

BELGISCHE BERIGTEN.

In de ontzaggelijke groote werkplaatsen van *Cockerill*, te Seraing zijn onlangs twee ketels van ongewone grootte en zwaarte vervaardigd geworden. Zij wegen te zamen 100,000 pond. Nimmer is eene zoo zware vracht per as vervoerd geworden, en men heeft daartoe opzettelijk twee bijzondere wagens moeten maken.

— Bij de verkooping van boeken en oudheden van den graaf *van Renesse* te Antwerpen, bragt men ter tafel een oud handschrift, hetwelk voor 12 fr. werd ingezet. Een Engelschman bood 100 fr. Een brabander bood 101 fr. De Engelschman 1000 fr., en een andere Brit 2500 fr. die kooper bleef, het stak bij zich stak, waarschijnlijk, om het nimmer aan een ander te vertoonen.

— Onze regtbank van correctioneele politie is op dit oogenblik bezig met de kwestie op te lossen: *Mag men in zijne kamer de trom slaan?*

De heer *Leboeuf*, huurder van eene zeer groote huizing, heeft daarvan de helft onderverhuurd aan den heer *Boucquié*. Op eens hoort men, des avonds, in de woon-afdeeling van den heer *Boucquié* op eene allergeweldigste wijze alarm trommelen. Dit wordt weder des morgens zeer vroeg herhaald, zoodat de heer *Leboeuf*, wien, even als zijnen huisgenooten, daarbij hooren en zien verging, eene klagte tegen den heer *Boucquié* bij de regtbank van enkele policie indient, die laatstgemelden tot drie dagen gevangenisstraf verwijst, wegens nachtgerucht. De heer *Boucquié* brengt de zaak in appel, om de vernietiging van dit arrest te verkrijgen. Hij rigt zijne verdediging volgenderwijze in:

» Mijne heeren, zegt hij, de heer *Leboeuf* wilt mij voor een' lastigen buurman doen doorgaan; en waarom? Ik heb een paard, mijne heeren! dat beest is bang voor de trom, nu heb ik tweemalen in tegenwoordigheid van mijne vrienden, en over dag de trom geroerd om er hem aan te gewennen. Hier heb ik eene menigte certificaten van mijne buren, die verklaren dat ik nimmer hunne nachtelijke rust heb gestoord. Ik zou ook niet weten, als ik in mijne kamer een concert wilde geven, en ik koos daartoe tot ouverture, bij voorbeeld die van de *diefachtige ekster*, waarin 24 trommen te gelijk geslagen worden, waarom ik zoude strafbaar zijn voor de wet, tegen de stoorders der openbare rust. Een piano, mijne heeren, als hij die ze bespeelt geen meester in de kunst is, komt mij even vervelend voor, als een tamboer die in het wilde er op afroffelt. Ik kan u overigens zeggen, dat, als op de bovenverdieping de 24 tamboers een roffel hadden geslagen, zij de contre-bas niet zouden overstemd hebben, in de gelijk-straats-verdieping, die door den heer *Leboeuf* wordt bewoond nu eens zijn het de kinderen, die huilen en krakeelen, of die janken en jammeren omdat zij 's avonds naar bed moeten; dan weder 's morgens een geweldig rumoer van werklieden (de heer *Leboeuf* is metselaarsbaas), die zijnen waterbak komen vullen, alvorens hun dagwerk te beginnen. Eilieve, mijne heeren, indien gij den weg volgdet, welken men u wil doen inslaan, zoudt gij heden de trom, morgen de viool, en ook weldra het spelen, slaan en luiden der klokken, ja zelfs de orgeltoonen in onze kerken moeten verbieden."

Na aldus het feitelijke te hebben gepleit, neemt de heer *Boucquié* de kwestie regtens op, met al de deftigheid van eenen doorwrochten regtsgeleerde. De vrolijke stemming der toehoorders wier lachspieren hij niet opgehouden heeft in beweging, vermeerdert nog, daar de regtbank, overwegende de gewigtige uitwerkselen, welke haar besluit op het lot der toonkunst in Belgie zou kunnen hebben, hare uitspraak tot aanstaanden Zaturdag verdaagt.

— Onze brieven en dagbladen uit Engeland gewagen van eenen verschrikkelijken orkaan, die op 14 en 15 dezer in alle havens van Groot-Brittannie, vooral aan den ingang van het Kanaal, heeft gewoed. Verscheiden schepen zijn vergaan en het getal der genen, die schaden hebben geleden, is ontelbaar. De oudste zeelieden zeggen nimmer zulk eenen storm beleefd te hebben, die ruim 48 uren heeft geduurd.

Mengelingen.

DE BOETELINGE.

Den 19 April 1674, zat te Parijs eene vrouw, van omstreeks dertig jaren, met het hoofd op beide handen geleund, en las met diepen ernst in den bijbel. Kastanjebruine gekrulde lokken hingen golvend over haren met eenen sluijer half bedekten hals, en verhieven op haar schoon en zacht gelaat, de hemelreine uitdrukking eener schroomvallige onderwerping, gelijk aan die, welk het penseel van *Raphaël* zijnen engelen wist te geven. Het ongeluk had in haar open voorhoofd eenige dier voren gegrift, welke dikwerf beter dan woorden van bittere rampen getuigen, en het diepste harer ziel droeg eene wonde, voor welke de godsdienst, wel een verzachtenden balsem aanbiedt, maar die zij nimmer volkomen geneest.

Deze vrouw was een oogenblik magtiger aan het hof van Frankrijk, dan de Koningin *Maria Theresia* zelve. Zij heette *de la Vallière*.

Maar wel verre van zich, door schitterende pracht en aanzien, gelijk andere vrouwen, te laten verleiden, was zij der zedigheid getrouw gebleven, in die oogenblikken zelfs, waarin zij hare pligten had verzaakt, en had zij enkel den persoon van *Lodewijk* den veertienden, maar geenzins den Koning, bemind.

Zij bewonderde in hem niet den uiterlijken glans eener kroon, maar zijne verhevene denkwijze, en hechtte meer waarde aan zijnen roem, dan aan zijne onwederstaanbare schoonheid, die hem, op zestien jaren oud zijnde, al reeds het hart der bevallige *Hortense de Mancini* had gewonnen.

[illegible] *Lodewijk* [illegible] de teederheid van *de la Vallière* [illegible], en eene vrouw, die verre was van hare bekoorlijkheden [illegible] bezitten, verving haar in zijn ongestadig hart. Met deze [illegible] niet te vreden, vervolgde Mad. *de Montespan* haar [illegible] met onverdienden hoon en bitse schimpredenen; doch [illegible] bloem, door smart verwelkt, was door den weldadigen [illegible] der godsdienst weder verkwikt en verfrischt, en, hoe [illegible] tijd de geliefde naam in hare gebeden genoemd [illegible] haar hart rijk genoeg aan liefde, om in de [illegible] troost te kunnen vinden.

Alleen [illegible] haren bijbel, peinsde zij over haar vroeger leven, beweende hare dwalingen en nam in hare gedachten afscheid van het door berouw geheiligd verledene, toen een man, in geestelijk gewaad, zich aan den ingang van haren kamer vertoonde. Zijne groote oogen, zijn breed voorhoofd, zijn edel en open voorkomen, alles in hem duidde goedheid en kracht aan.

Hij trad naar Mad. *de la Vallière* toe, zonder dat zij, aan hare gedachten geheel overgegeven, hem hoorde naderen, en stilzwijgend aanschouwde hij eenige oogenblikken met aandoening, haar vermagerd gelaat, doch waarvan de schoonheid, door hare onderwerping aan 's hemels wil, nog werd verhoogd.

» Welnu! mijn vader!" sprak zij, den geestelijken ziende, met een diep ontroerde stem, » wil men, na mij het geluk te hebben ontroofd, mij ook van mijne vrijheid berooven? [illegible] het mij vergund zijn, voor mijne dwalingen in de eenzaamheid [illegible] te boeten?"

» Het is u veroorloofd, mijne dochter," antwoordde de Priester, hare hand in de zijne drukkende: « de Koning heeft, wel is waar met tegenzin, een besluit goedgekeurd, hetwelk uwe verwijdering ten gevolge zal hebben van eene wereld, in welke Z. M. dacht, dat gij nog gelukkige dagen had kunnen doorbrengen. Z. M. heeft tevens aan Mad. *de Montespan* uitdrukkelijk verboden, uw vroom besluit ooit in een belagchelijk licht te plaatsen."

Een bittere grimlach zweefde om de lippen der boetvaardige.

» Mijnheer," sprak zij, « ik verlaat de wereld zonder tegenzin; maar een eenige band hecht mij nog aan dezelve."

« Wie zal over mijne jeugdige dochter een waakzaam oog houden? Wie zal haar bewaren voor de verleiding van een losbandig hof? Eene wreede ondervinding heeft mij geleerd hoe ligt de deugd aan het wankelen wordt gebragt en dat de wereld aanlokkelijkheden bezit, voor welke wij bezwijken. Wie zal mijn kind voor deze gevaren behoeden?"

» Ik, mijne dochter. Ik zal waken over hare jeugd, en hare zwakheid ondersteunen; ik zal in hare ziel reeds vroeg goede zaden strooijen, die op hunnen tijd vruchten zullen voortbrengen; zij behoeft tegen de strikken der wereld geen ander schild dan haar geloof en hare godsvrucht. Uw voornemen zal derhalve geene verdere hinderpalen ontmoeten; en reeds morgen zult gij eene bruid des hemels zijn."

» Morgen, mijn vader!" hernam zij.

Geen woord meer werd er tusschen hen beiden gewisseld.—De priester was de waardige leermeester van de Dauphin, de schrijver der vermaarde lijkredenen, de menschlievendste geestelijke, de welsprekendste Christen, de vermaardste redenaar der 17e eeuw; in een woord de vrome *Bossuet*.

Reeds den volgenden morgen, 20 April 1674, nam Mll. *de la Vallière* den sluijer aan in het klooster der Carmelitten.

HET WELDADIGE-NEDERLAND.

VADERLANDSCH LIED.

Wijze: *Te souviens-tu.*

Daar is een land, waar vrede en eendracht leven,
En waar de wet eens Konings wordt vereerd;
Waar 't heldenvuur, in 't hart des volks gedreven,
Vernielend blaakt, als 't regt wordt overheerd.
Reeds eeuwen lang mogt daar de vrijheid wonen,
Zij prijkt er schoon in dat beroemd gebied,
Waar bovenal een hoofddeugd 't volk blijft kroonen:
Het Neêrlandsch hart vergeet het weldoen niet.

De najaarstorm was van de lucht geweken,
't Scheen als Natuur, in 't woeste jaargetij,
Geen wrange vrucht voor d'arme voort zou kweeken,
Men juichte reeds: de winter gaat voorbij!
Maar 't Noord ontwaakt van uit de nacht der jaren,
De winter komt—het zachte weder vliedt.—
De kou bedreigt de schamelen met gevaren;
Doch 't Neêrlandsch hart vergeet het weldoen niet.

De vorst doe vrij de waatren kil verstijven,
En vorme de aard' een barre rots gelijk;
De luchtstroom moog' in gure sneeuwjagt drijven,
De wind doorloei' het doodsche winterrijk.
De wrakke stulp, waarin men zit te vreezen,
Waar de arme bidt: help Vader die ons ziet!
Daar is die beê niet ijdel opgerezen:
Het Neêrlandsch hart vergeet het weldoen niet.

De vreemden hier, die de armen hulp betoonen,
Al stamt men niet van één geboorte-grond,
Zij zijn met ons, Oud-Nederlandsche zonen:
Het weldoen sticht het schoonste volksverbond.
De heilige deugd der onvergeetbre vaderen,
De menschenmin bloeit nog in ons gebied;
Het Neêrlandsch bloed stroomt nog door aller aderen,
En 't Neêrlandsch hart vergeet het weldoen niet.

LEEUWARDEN, Februarij 1838. M. H. DE GRAAFF. (*Utr. C.*)

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 28 February.* Sedert den 26 dezer tot heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd: *Louise*, O. Nahmens, van Villa Nova, met [illegible] en fruit; deze ligt wegens het ijs binnen de haven; [illegible] Veen, van New-York, met katoen en rijst; *the George*, G. Brenster, van Stonghton, [illegible], rijst en katoen.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.